

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ ΣΕ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Ν. Καζαντζάκης: Μεγάλος συγγραφέας - ξεχωριστός άνθρωπος

Ο Νίκος Καζαντζάκης ήταν μεγάλος συγγραφέας και ένας ξεχωριστός άνθρωπος στο καθετί του.

Αυτό τόνισε ο ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων Φάνης Κακριδής για το μεγάλο Κρητικό τον οποίο είχε την τύχη να γνωρίσει προσωπικά, μιλώντας χθες κατά τη διάρκεια του επιστημονικού

συνεργαζόταν ακόμα με την πρώτη του γυναίκα, για να ετοιμάσουν για τη βενιζελικά μεταρρυθμιστή ιστορικά διβλία για το σχολείο. Από κει πρέπει να ξεκινάει κάποιο χειρόγραφο που να πέρασε

σαράντα κύματα και, τελικά, το πούλησε στη Νεολαία του Μεταξά. Και καλά έκανε, γιατί σε εκείνο το περιοδικό που ήταν πολύ σκοτεινό, τον Καζαντζάκη ο Μεγαλέξανδρος ήταν λαμπάδα αναμένη λευτεριάς".

Εξάλλου, κατά τη διάρκεια της χθεσινής μέρας της επιστημονικής συνάντησης, ο πρόεδρος του Συνδέσμου Φιλολόγων Νομού Χανίων (και Αντιπρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής του συνεδρίου) Κώστας Μουτζούρης, ο οποίος μίλησε με θέμα "Δάσκαλοι στα μυθιστορήματα του Καζαντζάκη", μεταξύ άλλων, είπε:

"Στα μυθιστορήματα του Καζαντζάκη στην αρχή οι δάσκαλοι είναι τύποι μαρκαρισμένοι αρνητικά. Είναι χλεμονιάρηδες, καχεκτικοί, δύστροποι, έχουν σωματικά ελαττώματα, ιδιοτροπίες, η κοινωνία τους υποτιμά. Όλοι στην Κρήτη μιλούν για το δάσκαλο ως κάτι το πολύ ασήμαντο και λένε ότι δάσκαλοι γίνονται οι άχρηστοι. Αυτοί που δε μπορούν κάπου αλλού να αποδώσουν. Για παράδειγμα στην οιοκογένεια που είχε δέκα παιδιά, όταν κάποιο ήταν καχεκτικό, αρρωστιάτικο, έπρεπε να βρει μια απασχόληση, άρα να γίνει δάσκαλος για να ζήσει".

Ομως, πρόσθεσε ο κ. Μουτζούρης, "επειδή ο ίδιος ο Καζαντζάκης, νιώθει δάσκαλος και ήταν ο πρώτος γραμματισμένος της γενιάς του σογιού του, στο τέλος των έργων του ανεβάζει τους δασκάλους. Τους μαρκάει θετικά και τους βάζει στο ίδιο βάθρο με τους αγωνιστές. Γιατί πίσω από τους δασκάλους κρύβεται ο Καζαντζάκης, που είναι δάσκαλος της γενιάς του".

Το σημερινό πρόγραμμα του συνεδρίου έχει ως εξής:

10.00 Ερατοσθένης Καψωμένος, Αφηγηματικές τεχνικές στα μυθιστορήματα του Καζαντζάκη.

Από τις εργασίες της πρώτης ημέρας του Επιστημονικού Συνεδρίου.

10.20 Τζίνα Πολίτη, Η ιδεολογία της αυθεντικότητας και ο Ζορμπάς του Καζαντζάκη.

10.40 Δημήτρης Τζιόβας, Η ποιητική της αντριγιάς: Επος και μυθιστόρημα στον Καπετάν Μιχάλη του Καζαντζάκη.

11.00 - 11.20 Roderick Beaton, Γραφή και αλή-

Με ιδιαίτερο ενδιαφέρον οι παρευρισκόμενοι παρακολούθησαν τις εισηγήσεις με θέμα τη ζωή και το έργο του Νίκου Καζαντζάκη.

θεια στον Τελευταίο Πειρασμό του Καζαντζάκη.

11.20 - 1.40 Διάλειμμα.

11.40 - 12.00 Λίτσα Χατζοπούλου, Ρομαντικά κατάλοιπα στα μυθιστορήματα του Καζαντζάκη.

12.00 - 12.20 Σταμάτης Φιλιλπίδης, Toda Raba και Βραχόκηπος: Πειραματικά μυθιστορήματα; 12.20 - 12.50 Συζήτηση - παρεμβάσεις.

12.50 Συνόψιση των πορισμάτων του Συνεδρίου από τον πρόεδρο της οργανωτικής επιτροπής κ. Αλέξη Πολίτη.

Διατύπωση προτάσεων.

Καταληκτικός λόγος του προέδρου της οργανωτικής επιτροπής.

14.00 Γεύμα στους συνέδρους από το Σύνδεσμο Φιλολόγων Νομού Χανίων.

Το Επιστημονικό Συνέδριο για το Νίκο Καζαντζάκη ολοκληρώνεται σήμερα το μεσημέρι στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου.

διήμερου με θέμα "Νίκος Καζαντζάκης: Σαράντα χρόνια από το θάνατό του".

"Είχα - είπε - την τύχη, παιδί τότε, να επισκεφτώ μαζί με τον Καζαντζάκη το σπίτι του Βενιζέλου και άλλα. Με πρόσεχε και μου κόλλησε και ένα όνομα. Με έλεγε καπετάν - Χαρίτο, χωρίς λόγο".

Ο κ. Κακριδής μίλησε για "το παιδικό μυθιστόρημα: Ο Μέγας Αλέξανδρος του Καζαντζάκη", για το οποίο είπε:

"Και αυτό διωματικό είναι. Η νεολαία το '39 - '40 ήταν υποχρεωτικά στα σπίτια - είχα και αδελφή μαθήτριά. Και εκεί ξεχωρίζαμε και διαβάζαμε το μυθιστόρημα αυτό, στο περιοδικό "Νεολαία" του Μεταξά. Οχι με την υπογραφή Καζαντζάκη, Α.Β.Γ. ήταν ο συγγραφέας. Και το τι χαρά μας έδινε δεν περιγράφεται. Και στο περιοδικό της δικτατορίας, ο Καζαντζάκης είχε δώσει ένα μυθιστόρημα, γεμάτο λευτεριά και τολμηρές κουνιές, που απορώ πως το δημοσίευσε η "Νεολαία" χωρίς λογοκρισία".

Ο κ. Κακριδής, είπε, επίσης ότι το συγκεκριμένο μυθιστόρημα "σίγουρα δε γράφτηκε εκείνη την εποχή για τη Νεολαία του Μεταξά. Έχει γραφτεί σε Βενιζελικά χρόνια, όταν ο Καζαντζάκης